

GORENJEC

Političen in gospodarski list.

Stane za Kranj z dostavljanjem na dom 4 K, po pošti za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za Nemčijo 4 marke, za Ameriko 2 dolarja. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez naročnine se ne ozira. — Uredništvo in upravnništvo je v hiši števil. 173. — Izdajatelj: Tiskovno društvo v Kranju. — Odgovorni urednik: Lavoslav Novak. — Rokopisi naj se ne pošiljajo prepozno.

Izhaja vsak petek

: ob petih zvečer :

Inserati se računajo za celo stran 50 K, za pol strani 30 K, za četrt strani 20 K. Inserati se plačujejo naprej. Za manjša oznanila se plačuje petlet-vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat znaten popust. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Italijansko bojišče.

Italijanski socialni demokrati so sešeli, da so doslej od svojih organiziranih 82.000 mož, ki so v vojni, izgubili 17 tisoč mož. Italijanska vojska šteje nekako 10 krat toliko mož, kakor so jih dali socialni demokrati, vse izgube Italijanov znašajo tedaj okoli 170 tisoč mrtvih.

Dne 12. februvarja je g. Piber v „Slovincu“ o župniku Fabianu pri Sv. Luciji priobčil to-le: „Ko izstopim, ugledam na kolodvoru pri Sv. Luciji starega prijatelja župnika Fabianija. Odkar je izbruhnila vojna z Italijo, Fabiani kot zvest pastir vztraja med svojimi ovčicami. Na obrazu se mu bere resnoba, skrb za druge, nase je pozabil. Umreti je vedno pripravljen.“ — Še isti dan je bilo pa odposlano od Sv. Lucije poročilo: „Župnika Fabianija ni več. Sinoči ga je v njegovem župnišču smrtno ranila sovražna granata in nezvestnega so odpeljali v bližnjo vojaško bolnico, kjer je umrl.“ — Pokopali so ga na pokopališču v Podmelcu. Bil je učen in blag mož, a preveč pogumen, ker je tičal v župnišču, ki je jako izpostavljeno italijanskim granatam.

Povsod za fronto je na Krasu živahno gibanje. Tu kriče vozniki, tam piskajo avtomobili, na drugem kraju hrešče avtomobilne železnice in malo naprej streljajo naši topovi vseh kalibrov. Zgoraj v zraku ropotajo naši in sovražni letalci, pod njimi pa prepevajo v boj idoč bataljoni. Delajo se povsod nove ceste. Koder je bila poprej slaba kozja pot, je nastala kakor pričarana široka cesta. Čvrsto delajo ogromni parni valjarji, ki stiskajo debelo kamenje, drobeče se pod njimi. Posebne priprave na kolesih omogočujejo motorskim železnicam, da vozijo tudi po cestah. Po taborih pa pojo naši slovenski fantje: „Slovenski fantje mi smo mi, po naših žilah teče kri za našo domovino.“ Slovenci imajo to prednost,

da se z drugimi Slovani po jarkih precej lahko razumejo, mnogo naših nekoliko tolče tudi po nemško in italijansko.

Dne 12. februvarja zjutraj so naši dobili na Rombonu sovražno postojanko v svojo pest, zaplenili so tri strojne puške in vjeli 75 alpinov. Po noči so potem Italijani hoteli dobiti nazaj to postojanko, pa so bili odbiti. Na mnogih krajih ob Soči je naše in italijansko topništvo zopet živahnejše delovalo. Kakor vsak dan je tudi ta dan padlo nekaj krogelj v Gorico. Nekaj granat je padlo v bližino frančiškanskega samostana.

Na gori Sv. Mihaela je pri Boških Slovenec Jožef Tomšič s strojno puško v fronti slučajno branil svojo domačo hišo, seveda z veliko gorečnostjo. Toda priletela je sovražna krogla in ga je smrtnonevarno ranila. Prenesli so ga v Renče, kjer je čez dva dni za ranami umrl.

Neko avstrijsko brodovje pomorskih letal je dne 12. t. m. popoldne v Raveni uničilo dve železniški skladišči, težko poškodovalo kolodvorska poslopja, nadalje tvornici žvepla in siadkorja in je povzročilo nekaj požarov. Drugo brodovje je pa s težkimi bombami večkrat zadelo dvigala vode v Codigoru in Cavanellu. Vsa letala, četudi so Italijani nanje streljali, so se vrnila nepoškodovana.

Dne 3. t. m. je italijansko težko topništvo obstreljevalo krasni grad Devin na Jadranski obali. Padle so 30 cm granate v grad in ga 15 m na široko razrušile. Škodo na stavbi cenijo na 400 tisoč kron, na opravi in slikah pa na 100 tisoč kron. Lastnik gradu je knez Hohenlohe. Krasne so bile v gradu zbirke porcelana, orožja in slik. Arhive so pa že prej odpeljali.

Jako hud boj je bil že večkrat za višino 388 blizu Sv. Marije pri Tolminu. Nedavno so našli naši vojaki, ko so vzeli to višino, v jarkih

več sto nepokopanih mrličev, mnogo vojnega materiala in okoli 300 pušk.

Dne 14. februvarja je italijansko topništvo obstreljevalo na koroški bojni črti naše postojanke na obeh straneh dolin Zaježera in Jezernice zahodno od Rabilja. O polnoči so Italijani začeli ljuto streljati proti bojni črti med dolino Belo in Višbergom. Napadli so zvečer našo postojanko v ozemlju Velikega vrha (Rombona) pri Bovcu. Odbili smo jih z velikimi izgubami. Ljuti topniški boji na primorski bojni črti se nadaljujejo.

Naše letalno brodovje obstoječe, iz 11 letal, je dne 14. februvarja metalo bombe na Milan. Nastali so požari, italijanski letalci so se spustili z našimi v boj. S topovi so Italijani streljali na naša letala, pa kljub temu so dosegla svoj cilj in napravila škodo, posebno na kolodvoru, ter se srečno vrnila. Italijani priznavajo, da je 12 oseb mrtvih in 60 ranjenih.

Italijani poročajo: Dne 14. februvarja je bil ob zgornji Soči živahen topniški boj. Pri Mrzlem Vrh in Krnu smo uničili sovražne järke in bivališča. Pri Podgori so vrgle naše drzno prodirajoče patrolje veliko bomb proti sovražnim jarkom. Na Kraški visoki planoti je naše topništvo zasulo nekaj sovražnih jarkov in prepodilo branilce. — Baziliko v Raveni so naši letalci z bombami malo poškodovali.

Rusko bojišče.

Zadnji čas Rusi zopet živahneje delujejo, posebno na bojni črti v Voliniji in v vzhodni Galiciji. Na razna mesta pri armadi nadvojvode Josipa Ferdinanda pošiljajo poizvedovalne oddelke. Močne čete, včasih do jednega bataljona, nastopajo proti našim varnostnim črtam. Ljuti boji sprednjih straž so bili zlasti z zgornje-avstrijskim pešpolkom št. 14. Nadaljevali so se boji ponoči

PODLISTEK.

Kako sem se klafil.

Resnična zgodba g. Jerneja.

Vse se izpreminja in nič ni novega na svetu, je menda učil modri Ben Akiba. (Nekateri trdijo, da je bil Ben Akiba naše korenine in da se je pisal pravzaprav Benjamin Škriba, na kar smo opravičeno lahko ponosni.) Da se torej ne bo moglo meni očitati, da sem tega slavnega rojaka na laž postavil in s tem oškodoval njegovo slavo, moram začeti iznova pisati za „Gorenjca“ in izpremeniti molčanje v pripovedovanje. Vzamem torej zarjavelo pero v svojo desno roko in začnem dolgo in čisto resnično zgodbo, ki se bo vlekla iz Galicije in Bukovine skozi zavezniško Ogrsko, čez zeleni Štajer na Kranjsko in Goriško, potem bo šla skozi temno, deževno noč na Koroško, kjer ji bo končala dolgo in trpljenja polno pot, ne špilja in ne krogla, ampak — pika, postavljena v dolino za Rabeljskim jezerom. Pa tudi pravega humorja bo zgodba polna, če jo bom mogel tako dobro popisati, kakor se je v resnici zgodila.

Toda preden o tem kaj več slišimo, poslušajmo te resnične zgodbe potreben uvod, zakaj nihče nas še ni slišal pripovedovati ali pisati karkoli, da ne bi stal v začetku nad vse primeren uvod. Tudi mislim, da je vsakdo, ki je po božji podobi ustvarjen, dolžan držati se dobrih in koristnih navad in to tembolj, če jih brez pametnega razloga ne more opustiti. Razen tega

bi mi najmanj deset učenih bogoslovcev v dolgih, pretresljivih pismih dokazovalo, da sem grešil zoper božji narod, ker nisem pisal tega, kar res znam, namreč napraviti dolg uvod, ampak ono, kar mnogo drugih bolje zna, pisati resnične zgodbe. Jaz pa mislim, da če mi je dovoljeno tudi v teh težkih časih misliti, da — najsi ze bo kakor hoče — moram predvsem skrbeti za čistost vesti, zlasti če jo morem ohraniti s tako prijetnim delom, kakor je zame dolg uvod. Ako bi se našel med bralci te zgodbe kdo, ki ne bi tega uvoda v pravi uvod verjel, morebiti zato, ker zveni iz njega zoprna samohvala enega tistih, ki morajo ravno v ponižnosti dajati vsemu svetu dober zgled, mu povem in razodenem, da smo vsi otroci Adamovi, izmed katerih tudi najboljši sedemkrat na dan greši, in pa da so časi, ko je Bogu všeč, če se luč postavi pod mernik, pa tudi časi, ko mu je všeč, da stoji na svečniku in sveti ljudem, ki so radi dobre volje. Ker pa so ravno današnji časi taki, da je med narodom božjim zelo veliko slabe volje, se mi zdi po pameti in vesti prav storjeno, ako napišem k moji resnični, poučni in zabavni zgodbi tudi dober uvod, kajti s tem delom si upam najbolje uporabiti talente v čast božjo in v blagor ljudstva. Za pričo in v dokaz tej na videz predrzni trditvi kličem vse žive in mrtve profesorje, katerim sem belil lase, imenujem lahko vse svoje tovariše, ki so bili tako srečni, da so čuli ali brali uvode mojih nalog in predavanj, zlasti pa tista dva častita in učena bogoslovca, ki sta ponovno v zmoti trdila, da ne delam samo dolgih uvodov,

ampak jih celo — vse po vrsti — začnjam z Adamom, dasi se zanesljivo spominjam, kako sem govor pri Sv. Trojici na Dolenjskem začel enkrat z večnostjo pred stvarjenjem sveta, pri Sv. Gregorju pa s Kajnovim kolom. Kdor torej vzlic tem neizpodbitnim dokazom ne bi verjel, mu izven čudeža ni pomoči. S tem potrebnim uvodom v pravi uvod moje zgodbe prehajam končno k le-temu. Samo to moram še v svrhu popolne jasnosti in v obrambo pravice opomniti, da bi lahko še najmanj tri ničmanj dolge in potrebne uvode k pravemu uvodu sestavil, ako me ne bi silila moja resnična zgodba, da jo začnem. Četudi sem prepričan na podlagi dosedaj povedanega, da zgodba sama ne bo tako zanimiva, kot uvod, za katerega imam po mnenju zgoraj na pričo klicanih najmanj pet talentov, vendar hitim k uvodu samemu in preko njega z neodoljivo silo in drznim poletom, naravnost k zgodbi, o katere zanimivosti in resničnosti se bodo dale pisati cele knjige z najlepšimi uvodi, kadar bo dospela do pike.

Uvod k resnični zgodbi.

Moder človek — in kdo ne bi maral ali hotel dandanes, ko je neumnost tako draga reč, biti moder! — ima za vsako stvar, ki jo stori ali opusti, svoj razlog ali vsaj izgovor. Jaz imam za svoje dolgo molčanje zlasti štiri razloge.

Prvič sem bil dolgo časa skoraj samo na poti. Iz Galicije za vrh Svetega Mišela, odtod domov na dopust, potem zopet nazaj, nato na Koroško. Tu sem tako temeljito (koj prvi čas)

in so se končali tako, da so naši sovražnika popolnoma prepodili. Pri neki utrdbi so Rusi imeli blizu 200 mrtvih. Več Rusov je bilo tudi vjetih.

Hud boj je bil severozahodno od Tarnopola ponoči od 9—10. februarja. Rusi so nenadoma napadli naprej potisnjeno postojanko, a odpodil jih je naš protinapad. Hrvaška deželna bramba je vrgla neki ruski bataljon ob Besarabski meji iz dobro zgrajene sprednje postojanke proti glavni postojanki. Tako so avstrijske čete preprečile pri vojni skupni generala pl. Linsingena in pri armadi generala Bothmerja napade slabih sovražnih oddelkov.

Nemci so baje pripeljali s francoske bojne črte velike sile pred Rigo in Dvinsk, kjer se kmalu prične odločilna ofenziva.

Dne 10. februarja so Nemci odbili napad močnejših ruskih oddelkov severno od jezera Drisvjati.

Rusi poročajo, da so severozahodno od Zaleščikov zasedli Ušječko in da so njihove čete imele uspeh ob Dnjestru. V Rusiji baje narašča navdušenje za vojno. Cerkve so izročile vladi vse svoje dragocenosti in spomladi odpošlje Rusijo, kakor trdijo listi, milijonske armade na Nemce. General Ruskij, ki je nekaj časa bival na Kavkazu, se je zdaj pozdravil in bo prevzel vrhovno poveljstvo nad severno armado. Težave ima ruska armada z oboroževanjem, a Japonci ji gredo na roko. Večina japonskih tovarn dela strelivo za Rusijo. Naročili so Rusi na Japonskem tudi veliko letal. V ruski vojski se nahaja več sto japonskih inštrukcijskih častnikov. Izdelanih imajo Rusi za pomladansko ofenzivo 500 tisoč topovskih krogelj. V jedni tovarni v Podoliji dela 4000 delavcev. Za splošno ofenzivo jim manjka še pušk in topov. Ruski zunanji minister je izjavil, da bode vojna trajala najbrže še celo letošnje leto.

Dne 14. februarja so Rusi poslali proti nam veliko število letal, pa niso imeli uspeha. Neko rusko letalo je padlo na tla pri Tarnopolu in letalca sta bila mrtva.

Z Balkana.

Köveszova armada je prodrla v srednjo Albanijo in je ondi zasedla mesto Tirano. Splošno se je pričakovalo, da bode Essad paša, ki je ondi doma, mesto branil. Toda poroča se, da je ta mož odšel proti Solunu. Med Tirano in Dračem se vleče 500 metrov visoko gričevje. Naši so že zasedli višine med Prezo in Bazar-Djakom in se bližajo Draču.

Tirana leži v ravnini in ima krasno okolico. Iz Tirane v Drač vodi izvrstna cesta. Vsa okolica je zdrava ter ima mnogo vrtov in sadja. Mesto Tirana ima 27 tisoč prebivalcev, med njimi je

1500 pravoslavni in okoli 50 katoliških družin, ki imajo od leta 1856. ondi svojo cerkev in župnišče in šolo, vse sezidano na stroške avstrijskega cesarja.

General Kövesz je dobil od našega cesarja odlikovanje.

Italijanske bojne sile so poizkusile se polastiti zahodno od Tirane postojank, katere so bili vzeli Avstrijci, a napad so avstrijske čete odbile.

Blizu Drača je bila bitka med avstrijskimi in sprednjimi srbskimi stražami. Število srbskih vojakov, ki so na begu, znaša okoli 60 tisoč mož. Višje poveljstvo vseh čet je dobil Esad paša.

Dne 13. februarja so avstrijske čete dospele do reke Arzen, sovražniki so se umaknili na južni breg. Reka Arzen teče 10 km severno od Drača. Bolgarske čete so dne 12. t. m. zasedle Elbasan. Prebivalstvo jih je prijazno sprejelo in je razobesilo zastave. Dne 13. t. m. so Bolgari zasedli Fieri, ki leži 25 km od Valone.

Nemčija v bojih na zapadu.

Zahodno od Vimy so Nemci iztrgali Francozom kos jarka in zopet pridobili pri Neuville prej izgubljeno vrtino. Dobili so 52 vjetnikov in dve strojni puški. Na nekem drugem mestu so Francozi vzeli en del sprednjega jarka.

Nekaj nemških pomorskih letal je vrglo dne 9. februarja veliko bomb na pristanišče, tvornice in na vojašnice v Ramsgatte, južno od izliva reke Temze.

Živahni topniški boji so se nadaljevali dne 13. februarja na velikem delu bojne črte. Sovražniki so namerili ponoči svoj ogenj zopet na Lens in Lievin. Južno od Somme je bil ljut boj za naprej potisnjeni del nemške postojanke. Izpostavljeni jarek so Nemci zapustili. V Champagni so Nemci odbili dva sovražna protinapada.

Pri Tahuri so pa Nemci vzeli 700 metrov sovražne postojanke. Francozi so izgubili 7 častnikov, 300 vjetnikov, 3 strojne puške in 5 metalcev min. Pri Oberseptu blizu francoske meje so Nemci vzeli francoski jarek v širini 400 metrov in odbili ponočne protinapade.

POLITIČNI PREGLED.

Hrvaški sabor.

V sejah hrvaškega sabora se stavijo pa bana zanimive interpelacije, ki se tičejo razmer med Hrvaško in Ogrsko. Poslanec Vuk pl. Kiš je govoril: „Tiszovi govori imajo tako vsebino, da se proglašajo nadvlada in nadoblast ogrskega ministrskega predsednika nad hrvaško avtonomno vlado. Toda v smislu nagodbe je stališče bana popolnoma samostojno in neodvisno od oblasti ogrskega ministrskega predsednika. Četudi ban

pri skupnih zadevah pomaga eksekutivi skupne vlade na hrvaški zemlji, ne dela tega kakor nastavljenec kake višje ogrske vlade, ampak čisto samostojno, kot to odgovarja pristojnosti skupne vlade. Tiszova izjava, ki omenja nekega sodelavca na visokem mestu, pa zelo žali banovo čast in oblast in državno pravno stališče hrvaške vlade. Ban je odgovoren hrvaškemu saboru. Če se pri Madžarih razvije teorija gospodstva in višje oblasti ogrskega ministrskega predsednika in skupne vlade nad banom in hrvaško vlado, bomo dobili element, ki ne bo odgovoren saboru, in tako nam preti pogin naše politične samostojnosti.“ Kiš je vprašal bana, če mu je Tiszova izjava znana in kaj je storil, da varuje zgodovinsko in v nagodbi priznano neodvisnost in ravnopravnost hrvaške vlade z ogrsko vlado.

Poslanec Jalžabetić je vprašal bana, če je pazil na one Tiszove besede, da se je na udanostno adresu Hrvatov z najvišjega mesta zato tako povoljno odgovorilo, „ker bi drugačna stilizacija v današnjih razmerah napravila slab vtis“. Ali ban prizna, da Tisza s temi besedami najvišjim faktorjem podtika, da bodo tekom te vojne in po vojni hrvaški narod izigrali? Jalžabetić pravi, da je Tisza samo potrdil strah hrvaškega naroda, da mislijo Madžari po vojni postopati s Hrvati po svoji volji. Tisza je odkril madžarske tendence: Hrvati naj se le borijo in zato jih sedaj ne bomo vznemirjali, da jih ne spravimo v slabo voljo, toda po vojni bomo s Hrvati že obračunali.

Poslanec Stjepan Zagorac je govoril o delovanju Hrvaške pri nagodbenih razpravah. Take stvari, je rekel, se razgovarjajo na Dunaju, v Budimpešti in še kje, na hrvaške zadeve se pa nihče ne spomni, čeprav ima Hrvaška ravno tako pravico kakor Ogrska.

Poslanec Pazman je rekel: „Kadar se Madžari pripravljajo z Dunajem, stoje na stališču svojega državnega prava. Ko se pa mi prosi njim postavimo na isto stališče, nam to zamerijo in imenujejo to separatizem. Morali bi biti dosledni kavalirji. Južnoslovansko vprašanje se nikdar ne bo dalo rešiti na temelju velikomadžarske ideje. Ako monarhija po vojni ne bo izpolnila naših opravičenih narodnih teženj, bo Hrvate odbila, Srbov pa ne bo pridobila. Hrvaški narod je v tej vojni postavil en milijon vojakov za brambo monarhije.“

Bolgarski kralj na potovanju.

Kralj Ferdinand je prišel iz nemškega tudi v avstrijski glavni stan. Na kolodvoru so ga pozdravili maršal nadvojvoda Friderik, načelnik generalnega štaba baron Hötendorff ter zastopniki nemške in avstrijske armade. Potem je šel na Dunaj. Na dunajskem kolodvoru je kralja Ferdinanda pozdravil prestolonaslednik Karol Franc

pogorel, da sem lahko prepeval s filozofom: Vse svoje na sebi nosim. Treba je bilo mnogo grošev, da sem se zopet opremil. In nazadnje so ukazali živi, naj popišem mrtve, kar ni bila malenkost, četudi me ni strah. Drugič sem pa len, kar brez ovinkov priznam, potem ne razporežen, potem zaidem v družbo in pozabim na dolžnost pisanja zgodb. Tretji razlog so mi dopisi iz laške vojne, kar jih zagledava rojstni dan v naših listih. Brez uvodov so, ne dolgi in ne kratki, pa zelo krvavi. Čutil sem nesposobnost za proizvodnjo takih dopisov in menil, da jih je že dosti. Pa tudi bolj resničnih zgodb nisem upal iznajti. Četrty in zadnji razlog so pa vsi važni razglasi, od „svinjske masti“ preko „lišajev kot krme“ do „pobeglih vjetnikov“. Resnično, bal sem se, da bi moral kak razglas, ali celo več jih, izostati, če jaz nastopim z resnično zgodbo. Upošteval sem torej čas in njega potrebo in sem se častno umaknil, čakavši ugodnejših časov.

Ko pa dobim tisti list v roko, ki konča z resnično novico, da se zdaj v ljubljanski škofiji molijo nove vojne molitve (naj bi Bog ne pustil Kranjcem vzeti vseh prešičev in vse moke), sem poiskal pero, ga odrzal in pomočil v črnilo, da nemudoma začnem, kajti moke, o kateri je list tako ginljivo pisal, mi je že skoraj polovico manjkalo. Pa ravno bele, pšenične, kar je najbolj škoda! Ker torej manjka moke, bom pa napisal svojo resnično zgodbo, da bo „Gorenjec“ tako poln, kakor se spodobi za pošten časopis, in da bodo bralci mesto moke imeli vsaj užitek te zgodbe, kajti pisano je: „Človek ne živi samo od kruha.“

Resnična zgodba.

O zemlja gališka! Kako bi te razumel in mogel ljubiti, kdor ni slišal o tebi drugega, kakor da rediš obilo Judov in muh, da so blatne tvoje ceste, ako niso prašna tvoja pota, da si dolga in široka, a ničmanj dolgočasna! Toda kdor je raztezal svoje ude po tvojih pašnikih in stajah, kdor je dirjal na čilem konjiču preko tvojih neskončnih poljan in poslušal v senci vrtov veličastni spev tvojih neomejenih planjav, ta se je zaljubil v te do norosti. Tudi vame je šinila po malem ta ljubezen, ko sem spoznal posebnosti te zemlje. Tisto jutro, ko smo jo zapuščali, se mi je iz levega očesa pocedila grenka solza ločitve, četudi se mi je desno smejalo radosti, ker pojdemo tja, kjer visoki so snežniki. Res bridka je usoda človeka in kratek njegov razum, da šele takrat prav ceni stvari, kadar mu jih odvzamejo.

Odvalili smo proti postaji, oddaljeni poldrug tucat kilometrov. Jaz na konju, ki mu je konjar dobro nabiksal kopita in podložil rebra, moj dolgi in lepi Špiritus pa peš. Manjkalo nama ni ničesar. Poljakinja, gospodinja v gradu, kjer smo se držali en teden, mi nabaše vse malhe s sadjem, ker sem ji rekel „teta“, sam si zatakнем v levo stran med zgornjo in spodnjo čeljust avstrijsko viržinko (so tudi ogrske, dasi bi bilo bolje, ako bi jih ne bilo). Špiritus, kakor judovska izložba obložen z nahrbtnikom polnega vampa, z dvema malhama, tremi culami in štirimi odejami, toda podprt z mojo palico in povešen z dvema čutarama, me milo pogleda izmed odej in vpraša, kako

daleč je do postaje. Ko mu povem, izjavi v obliki ultimata: „Corpo di Baccho, če hočejo vojsko naprej peljat, morajo vzeti mene na voz. Nisem zato osem mesecev v vojski, da bom hodil obložen kakor španska mula tam, kjer je Vam treba reči le besedo in bo vaš hlapec posajen na voz.“ Kot izkušen diplomat nisem hotel povzročiti te nove vojne, ampak sem pozgečkal mojo zelenkasto brav z ostrogami po rebrih in priboril en sedež med izvoljenimi na trenskem vozu.

Vsak človek ima svoje posebnosti, dobre in slabe; tudi meni ni prizaneseno. O dolgem uvodu že veste, zdaj odkrijem drugo, o stranskih potih. Znano mi je sicer, da je star Kropar, moder oče velike družine, v svojem labudjem spevu zapustil svojim sinovom kot edino dedščino zlati nauk: „Sinovi moji, držite se zmiraj trdno treh reči: ta velče ceste, ta velče voštarije, pa ta velče cerkve!“ Vendar se jaz, ki nisem prav nič v žlahti z njim, dasi nekateri trdijo, da so si Kroparji vsi „žlahta“, držim samo zadnje reči, glede prve sem pa naravnost nasprotnega mnenja in drugačne navade. Še nikjer nisem opazil stranske poti, da ne bi bil pustil glavne, tako da se celo z levico na desni in z desnico na levi strani popraskam, če je treba in ni nedostojno. Iz tega vzroka torej tudi takoj v začetku te čudovite zgodbe zavijem na stransko pot, ki me pelje čez drn in strn v smer postaje in tako se je in se bo ta zgodba vlekla, kjer bo le količkaj mogoče, po stranpotih, resnici na ljubo in bralcem v pouk. (Dalje prihi).

Jožef z zastopniki vojaštva in drugimi dostojanstveniki. Godba je igrala bolgarsko himno. Prebivalstvo Dunaja je kralju delalo nepopisne ovacije in mesto je bilo bogato okrašeno z zastavami. Opoldne je bil obisk pri cesarju v Schönbrunn. Cesar je ob sprejemu nosil maršalsko uniformo s trakom Ciril-Metodovega reda. Viadara sta se pristrčno poljubila in se dalje časa med seboj menila. Potem so bili pri cesarju na obedu bolgarski gostje in avstrijski ministri. Cesar je odlikoval bolgarskega poslanika Toševa z redom železne krone I. razreda.

Bolgarski kralj je sprejel v avdienci dunajskega nuncija kardinala grofa Scapinellija. Za katoliško cerkev v Bolgariji bo to dobro.

Briand v Rimu.

Francoski ministrski predsednik Briand je došel s člani poslanstva v Rim, kjer so ga na Kapitolu slovesno sprejeli v navzočnosti senatorjev in poslancev ter načelnikov vojaških in civilnih oblastev. Pri pojedini sta imela besedo Briand in rimski župan knez Colonna. Zvečer je bila velika manifestacija Rimljanov pred francoskim veleposlaništvom. Briand je imel razgovor tudi z belgijskim kardinalom Mercierom. Potem je šel Brand pod vodstvom kralja Viktorja Emanuela in grofa Cadorne pogledat bojišče ob Soči. Italijani zahtevajo od Salandre, da se vkloni zahtevam Brianda, in groze z revolucijo, ako ne bode opustil svojih načrtov.

Romunija.

Urednik germanofilskega lista „Moldova“, znani vseučiliški profesor Virgil Arion, je hotel te dni predavati v avli vseučilišča v Jassy. Nacionalistični dijaki so pa preprečili predavanje. Rektor je radi tega kaznoval nekaj dijakov. Ker se nacionalistična dijaška društva niso hotela pokoriti temu odloku rektorata, je rektor razpustil dijaška društva. Nato je del dijakov pričel stavkati. V Jassy so zato ustavili vsa predavanja.

Dva turška parnika, napolnjena z moko, sta odplula dne 7. t. m. skozi Varno v Carigrad.

Rusi delajo izredno velike priprave v Besarabiji. Po velikem posvetu so dne 10. t. m. začeli prevažati čete in so zaprli železniško zvezo z Romunijo. Rusi hočejo s tem Romunijo izvabiti, da bi stopila na bojno polje in da bi dovolila prevoz ruske armade proti Srbiji.

Rusija je zaplenila strelivo, ki je iz Amerike došlo za Romunijo. Romuni odločno zahtevajo izročitev streliva.

Grčija.

Avstrijski, nemški, bolgarski in turški poslanik so v Atenah spravili skupaj svoje arhive in so jih dali prepeljati v Bitolj. Konzuli in njih rodbine se pripravljajo, da zapuste Atene.

Čete četverosporazuma nameravajo vkorakati v Atene.

Za neki izpraznjeni mandat se bode potegnili znani Venizelos. Izvolitev mu je zagotovljena.

Pred Solunom.

Angleški poslanik v Bukarešti je izjavil, da je četverosporazum obljubil Solun Srbiji.

Francoske čete so dne 11. t. m. prekoračile Vardar. Pri Topčinu prodirajo v dveh kolonah. Začeli so graditi 12 km dolgo novo obrambno črto.

Pred Solun pridejo baje tudi sedaj na Krfu bivajoče srbske čete. Dosedaj so reorganizirane štiri srbske divizije.

Feldmaršal Mackensen se pripravlja v Nišu za napad na Solun. V Bitolju so napravljena velika skladišča, kamor vozijo Nemci in Avstrijci topove. Dne 9. t. m. je Mackensen prišel tja ogledat si avstrijske in nemške čete. Pregledal je tudi druge nemške posadke po Srbiji.

Turčija.

V Carigradu so z veliko slavnostjo sprejeli avstrijsko havbično baterijo, ki se je z odločnim uspehom bila vdeležila bojev na Galipoliju. V vojašnici je pozdravila baterijo carigradska avstrijska naselbina.

Dne 9. t. m. je neko francosko letalno brodogradnjo metalo bombe na Smirno.

V turški zbornici je predložen vladni načrt, da naj se razširi brambna dolžnost do 50. leta.

V Italiji bodo zaplenili vse premoženje turških podanikov.

Bolgarija.

Bolgarija je dovolila, da se bo izpeljalo iz Bolgarije v Nemčijo in Avstrijo 200.000 ton koroze ter 200 vagonov jajc in surovega masla.

Židje.

V Minsku na Ruskem je bil pogrom proti Židom. Tekom dveh ur so bili izgnani Židje iz stanovanj in zapuščene hiše je množica porušila. — V Belgradu pa popravlja vojaška uprava staro sinagogo in potem bo popravila tudi še novo sinagogo, ki je bila precej poškodovana.

Angleška.

Vsled kraljeve naredbe so na Angleškem poklicani pod orožje vsi za vojno sposobni samci.

Bolgarska odlikovanja. Bolgarski kralj je podelil cesarju Francu Jožefu hrabrostni križ 1. in 4. vrste, prestolonasledniku Karlu Francu Jožefu pa red sv. Cirila in Metoda z verižico in hrabrostni križ 4. vrste.

Oborožene trgovske ladje. Avstrijsko zunanje ministrstvo je naznanilo nevtralnimi velelilam, da se bode s trgovskimi ladjami, ki so oborožene s topovi, od dne 29. februarja 1916 nadalje tako postopalo, kakor se postopa z bojnimi ladjami. Do tistega dne nevtralne države lahko spravijo svoje ladje v varnost, oziroma odpravijo z njih topove. Enaki proglas je izdala tudi Nemčija.

Zborovanja. Te dni se snidejo na zborovanje angleški in italijanski parlament, ruska дума in bolgarsko narodno sobranje. Sklican je celo finski deželni zbor. Ogrji in Hrvatje so že tudi imeli priložnost, da so o svojih zastopih povedali svoje mnenje.

Noblovo ustanovo utegne dobiti papež za svoje vneto delovanje, da bi se napravil mir.

Sv. oče za Srbe. Sv. oče je dal srbskemu zastopniku pri sveti stolici za srbske begunce 5000 lir.

Italijanski sleparji. Italijani so opeharili pri poslanih medikamentih svoje prijatelje Francoze in Srbe. Na Francosko so poslali italijanski kemiki za 100.000 frankov aspirina, ki je bil potvorjen in popolnoma zanič. Srbe so pa milanski kemiki ogoljufali za 300.000 frankov, ko so jim namesto sublimatnih pastil poslali pobarvanega gipsa.

V Belgradu se je otvorila šele jedna petrazredna ljudska šola za 360 dečkov in deklic. V belgrajski okolici podučujejo hrvaški učitelji, ki so oproščeni vojaške službe, ker manjka srbskih učiteljev.

Srbi v Nizzi. Francoska vlada je dovolila in tudi kralj Peter je temu pritrtil, da naj bode v marcu zasedanje srbske skupščine v Nizzi.

Nemčija pomaga Turčiji. Nemčija in Avstrija sta posodili Turčiji 21 milijonov funtov in Nemčija je posebej posodila tudi 21 milijonov. Vse posojilo znaša okoli tisoč milijonov kron.

Potopljene ladje. Nemška mornarica je dne 11. febr. v severnem morju potopila angleško križarico „Arabis“. Le malo mož se je moglo rešiti. Naše torpedovke so rešile poveljnika te križarke, 2 častnika in 21 mož. Križarko „Arabis“ so Angleži zgradili že med vojno in je bila tedaj prav lepa ladja. — Poškodovana je bila tudi neka angleška križarica s torpednim strelom.

Francozi so izgubili oklopno križarico „Duplex“, ki je v Sredozemskem morju zadela na mino in se potopila z vsem moštvo, katerega je bilo na njej okoli 500 mož.

NOVIČAR.

Nov vozni red na železnicah. Z dnem 15. februarja se je izpremenil na železnicah vozni red tako-le:

S Trbiža prihajajo vlaki v Kranj: 10¹⁶ dopoldne, 4²⁵ popoldne in 7⁴³ zvečer.

Iz Ljubljane pa prihajajo v Kranj: ob 7⁵⁷ zjutraj, 12⁴⁷ opoldne in 7⁵⁰ zvečer.

Iz Trbiža prihajajo vlaki v Kranj ob 7¹⁵ zjutraj, 10⁰⁶ dopoldne in 7⁰² zvečer. Odhajajo pa iz Kranja v Trbič ob 8^{ih} zjutraj, ob 1. uri opoldne in ob 8⁰⁵ zvečer.

V Ljubljano prihajajo vlaki z Dunaja ob 6¹⁵ zvečer, ob 10¹¹ zvečer, ob 1. uri ponoči, ob 2¹¹ zjutraj, ob 6²⁰ zjutraj in 12³³ opoldne. —

Iz Trsta v Ljubljano prihajajo vlaki ob 10⁴⁷ dopoldne, 2²⁵ popoldne, ob 6^{ih} zvečer, 10⁵³ zvečer, 11²⁷ zvečer.

Iz Ljubljane proti Dunaju odhajajo vlaki: ob 6. uri zjutraj ob 11¹² dopoldne (brzovlak), ob 2⁵¹ popoldne, ob 11²⁰ in 11⁵¹ ponoči (brzovlak).

Iz Ljubljane proti Trstu odhajajo ob 1³⁰ ponoči, 6⁴¹ zjutraj (brzovlak), ob 1. uri opoldne, ob 2⁴⁵ popoldne in ob 6³¹ zvečer (brzovlak).

Gorenjski vlaki prihajajo v Ljubljano ob 10⁵⁰ dopoldne, 5¹⁸ popoldne in 8³⁴ zvečer. Odhajajo pa na Gorenjsko ob 6⁵⁵ zjutraj, 11⁴⁵ dopoldne in 6⁴⁵ zvečer.

Iz Ljubljane na Vrhniko odhaja vlak ob 7²⁵ zjutraj, 1¹⁸ opoldne in 7²⁰ zvečer. — Prihaja pa v Ljubljano ob 6¹⁰ zjutraj, 10³⁶ dopoldne in 5⁴³ popoldne.

Iz Ljubljane v Novo Mesto ob 8⁰⁵ zjutraj, 12⁵² opoldne in 7⁰⁶ zvečer. — Prihaja pa v Ljubljano ob 8⁵⁶ dopoldne, ob 2³⁵ popoldne in ob 9^{ih} zvečer.

Kamniški vlak prihaja v Ljubljano 6⁴² zjutraj, 2⁵¹ popoldne in 6²⁵ zvečer. — Odhaja pa iz Ljubljane proti Kamniku ob 7⁴⁸ zjutraj, ob 3²² popoldne in ob 7¹⁵ zvečer.

Odlikovanja. Cesar je podelil kranjskemu živinozdravniku Antonu Korošču zlati zaslužni križec s krono. Nadvojvoda Franc Salvator je pag. okrajnemu glavarju Francu Schitnik-u v Kranju podelil v priznanje posebnih zaslug za „Rdeči križ“ častni znak z vojno dekoracijo.

Za abstinenco. V Londonskem področju so zaprli 773 gostilen in oštirjem ter pivovarjem plačali odškodnine 35 milijonov kron.

Smrtna kosa. Na Rupi pri Kranju je umrl dne 16. t. m. posestnik Ivan Strupi, občinski odbornik v Predosljih, član krajnega šolskega sveta in cerkveni ključar. Pokojnik je bil obče-spoštovan mož, vzorno-umen gospodar krščanskega mišljenja in skrben za dobro vzgojo otrok. Naj počiva v miru! — V Kranju je dne 15. februarja umrla gospa Viljemina Merk. Njen pokojni soprog Jožef Merk je bil od l. 1882. do 1889. okrajni glavar v Kranju. Truplo blage pokojnice so včeraj prepeljali v Ljubljano.

Kanali v Kranju. Svoj čas se je dr. Globočnik zelo za to potegoval, da bi se napravila v Kranju kanalizacija. V kamenitem Kranju ni lahka reč delati kanale, posebno po ozkih ulicah. Vender se je občina odločila za njih napravo in se je že pričelo z delom. Vojna je pa naenkrat ustavila delo. Zdaj je pa zahtevala vojaška oblast, da mora precej biti urejen kanal iz bolnice (gimnazije) v Majdičev vodotoč pri Savi, da se ne okuži cela okolica. Seveda potem ženske ob tem vodotoču ne bodo smele prati.

Kolkovanje. Prošnje za oprostitev od vojaške ali črnovojniške službe morajo biti kolkovane, in sicer vsaka pola z eno krono, priloge pa s 30 vinarji.

Župani in občinski svetovalci, ki so bili pred kratkim potrjeni in si niso izprosili oprostite, bodo morali odriniti v vojaško službovanje dne 21. februarja. Dostavil se jim ne bo noben poseben vpoklic. — Od črnovojniške službe morejo biti oproščeni le tisti občinski predstojniki, ki so doslej sami vodili občinske posle in nimajo nikogar v občinskem svetu, ki bi jih nadomestoval.

Matura na srednjih šolah bode letos meseca majnika, ali že preje, da bodo fantje šli lahko pod orožje in ohranili pravico enoletnikov.

Padel je za domovino na hribu SV. Mihaela pri Gorici enoletni prostovoljec Alojzij Nastran iz Češnjevka pri Cerkljah. Bil je zgleden dijak kranjske gimnazije in že kot šestšolec se je kazal globokega misleca ter je obetal veliko prihodnost. Komaj je prišel na fronto, ga je takoj prvi dan zadela sovražna granata. Naše sožalje spoštovani rodbini!

Ljubljanski domobranski pešpolk št. 27 si je na bojišču tik za fronto v novi veliki dvorani ustanovil knjižnico, ki naj vojakom, kadar so v rezervi, nudi zabave in razvedrila v teški vojni službi. Med prvimi nam je v uresničenje te misli priskočilo na pomoč ljubljansko podjetje „Kino Central“ z velikodušnim darom 600 kron. Tudi „Družba sv. Mohorja“ je poslala lepo število svojih knjig. Da knjižnico kolikor mogoče izpopolnimo, se obračamo do sl. občinstva, naj nam pošlje dobrih poučnih in zabavnih knjig. Uredništvo „Gorenjca“ bo gotovo drage volje zbiralo take knjige in nam jih pošiljalo. Tudi nemške knjige so dobrodošle. Liste prosimo za ponatis teh vrstic. Leopold Turšič, c. kr. vojni kurat.

Darila. Gospod cesarski svetnik Karol Šavnik podaril je mesto venca na krsto gospe Viljeline Merk, vdove c. kr. dvornega svetnika, podružnici „Rdečega križa“ v Kranju 10 K. — Trgovci gosp. Fran Berjak in soproga pa sta podarila ob taisti priliki deželnemu skladi za oslepele vojake znesek 20 K. — „Rdečemu križu“ podaril je gospod Ivan Rakovec v Kranju pri taroku v Tržiču s težkim trudom priborjeno vsoto 8 K 56 v.

Zvonovi ljubljanske škofije. Vseh zvonov v škofiji je 3900 in tehtajo 1.650.000 kg. Nekaj zvonov je zelo starih.

Nove krone. Kujejo se nove krone, ki bodo mesto cesarskega orla nosile mali avstrijski grb, za Ogrsko kovane krone pa ogrski grb.

Iz italijanskega vjetništva se je oglašil enoletni prostovoljec Andrej Dolinar, doma iz Smlednika. Nahaja se v mestu Ostuni di Lecce, kjer je poleg drugih bivših dijakov kranjske gimnazije tudi Jernej Vrhunec iz Praš pri Mavčičah.

Oddaja kovinske posode. Do dne 25. februarja t. l. so dolžni trgovci, gostilničarji, peki in slaščičarji dati proti odškodnini kovinsko orodje. Po tem dnevu bo posebna komisija prisilnim potom pobrala to orodje.

Popisovanje zalag obdavljenega sladkorja bode po stanju z dne 25. februarja po industrijskih in obrtnih obratih, po trgovinah in skladiščih. Izpolnjene naznanilnice se morajo tekom treh dni po napovedanem dnevu izročiti županstvu.

Najvišje cene za svinjsko mast in slanino je določilo c. kr. deželno predsedništvo za Kranjsko. Na debelo se prodaja to blago od 564—690 kron za 100 kg. V nadrobni prodaji 1 kg sme stati po kakovosti 6 K 67 v do 7 K 52 v.

Prodaja lesa prepovedana. Iz kranjskega in radovljanskega okraja je izvoz vsakega okroglega, stavbenega in žaganega lesa prepovedan, ako se ne dobi dovoljenje od armadnega poveljstva. Treba je zato dovoljenje vložiti prošnjo pri c. in kr. nastavitnem oddelku 10. armadnega poveljstva, vojna pošta 606. V prošnji mora biti navedeno, kakšne vrste les, komu in koliko lesa se želi poslati.

Prošnja za šolska učila. V begunskem taboru v Steinklammu je mnogo ubogih slovenskih otrok, ki nimajo pouka in učil. Gospa Pavlina Podlogar se je odločila, da jih bode prostovoljno poučevala, in prosi, da bi se ji poslalo v dar šolskih knjig, zlasti abecednikov, zvezkov, tablic, pisal in svinčnikov. Prav bi bilo, da bi k temu prispevala naša šolska mladina in da bi šolska vodstva prevzela odpošiljanje blaga. Naslov: Pavlina Podlogar, Fl. L. B. 41, Steinklamm. Post Rottenstein, N. O.

Najvišje cene moki. Opozarja se na ukaz c. kr. deželne vlade z dne 9. januarja 1916, s katerim so se nanovo določile najvišje dopustne cene za 1 kg moka: pšenična moka za peko 1 K 18 v, pšenični zdrob 88 v, pšenična moka za kuho št. 1 98 v, in ista št. 2 66 v, pšenična krušna moka 48 v, ržena enotna moka 48 v. Prekoračenje teh cen se bo najstrožje kaznovalo.

Zaplenitev kož. Vsled vojaškega ukaza se tem potom razglasa, da je zasegla vojaška višja oblast vse pri klanju za civilno prebivalstvo dobljene goveje kože, kakor tudi vse zaloge kož, ki jih sprejema vsak ponedeljek in četrtek nabiralnica v Škofji Loki, po določenih cenah. Vsako prikrivanje kož se strogo kaznuje.

Darujte za „Rdeči križ“!

NOVEJŠE VESTI.

Dunaj, 16. febr. Topniški boji na primorski fronti in na sosednjem delu koroške bojne črte se nadaljujejo. Mine in ročne granate so začeli metati tudi na Dobrdoški visoki planoti. Na Javorščku so naši osmič odpodili italijansko poljsko stražo. Predpolje naše nove postojanke pri Rombonu je pokrito z italijanskimi mrličmi.

Berlin, 16. febr. Angleži napadajo pri Ypernu in Francozi pri Tahuri, a brez uspeha. Na zapadu je povsod viharo in deževno vreme. — Na severni ruski fronti so živahni topovski boji. Nemški letalci so z bombami napadli Dvinsk in Vilejko.

Dunaj, 17. febr. Ponočni ruski napad na fronto ob Stripi so bili brez uspeha. — Italijani so včeraj streljali s topovi posebno na ozemlje pri Rombonu, Tolminu in Gorici. Hud napad je bil na hrib Sv. Mihaela, a je bil odbit. Streljali so Italijani tudi na kraje v Kanalski dolini. Italijansko letalo je prišlo nad Polo, naši so ga sestrelili in letalca vjeli. — Na Balkanu nič novega.

Ljubljana, 18. febr. Danes ob poldnesih je na Ljubljano padlo 6 bomb na trg sv. Jakoba in na staro vojašnico v Trnovem brez škode, se niso razletele.

Steckenpferd lilijno-mlečno milo

od Bergmann & Co., Tetschen ob Elbi
je čedalje bolj priljubljeno in razširjeno radi priznane vpliva proti pegam in dokazane nedosegljive vrednosti z ozirom na negovanje kože in telesne lepote. Tisoči priznanih pism. Mnogoštevilna odlikovanja! Pazite pri nakupu izrecno na znamko „Steckenpferd“ in na celi naslov. Cena 1 krono v lekarnah, drogerijah in parfumerijah itd. Istotako priporočila vredno je tudi Bergmannovo lilijno mazilo „Manera“ za ohranitev lepih in nežnih ženskih rok. Cena 80 v za tubo.

Ganglional

je iz najboljših rastlin in po lastni sestavi pripravljen čaj, kateri se rabi z uspehom kot

domače sredstvo proti živčnim oboletostim.

Učinek tega čaja se pokaže posebno v tem, ker umiri živce, lajša bolečine, redi kri, odpravi krče, povrne spanec, sploh vpliva kar najboljše na telesno moč in dobro razpoloženje, kakor tudi na prebavo.

Ganglional se dobi pristen edino le pri c. in kr. dvornem in komornem založniku

JULIJU BITTNERJU, lekarnarju
Reichenau, Nižje Avstrijsko.

Cena eni škatljici z natančnim navodilom 3 krone. Dobi se se pa tudi v vseh lekarnah, drugače pa od zgorajšnje lekarnarje proti pošiljavi 3 krone poštnine prosto.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vsem županstvom naznanjamo, da se dobe „Potrdila o istovetnosti - Identitätsbescheinigung“ po 2 vin. komad in „Izkaz za moko“ po 4 vin. v tiskarni „Tiskovnega društva“ v Kranju. *

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vsem rodoljubom toplo priporočamo za sedanjí čas primerno dr. J. Lovrenčičevo brošuro „Oče naš!“, ki je izšla te dni v naši tiskarni na korist goriškim beguncem. Cena 50 vinarjev.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pozor, članice Marijinih družb!

Izšel je v naši tiskarni Bleiweisov družbeni molitvenik: „Hči Brezmadežne“, ki obsega okrog 450 strani. Oblika je ista kakor pri „Tolažba dušam v vicah“. V prvem delu je ponatisnjen stanovski pouk, katerega so v prvi izdaji Slovenke z velikim navdušenjem sprejele. V drugem, novem delu je bogat marijanski molitvenik, ki nudi poleg drugih posebno veliko obhajilnih molitev in vse za družbe potrebne molitve. Pesmi je nad 30. Velja pa molitvenik rdečebrezan 2-50 K. Naroča se lahko takoj pri „Tiskovnem društvu“ v Kranju.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Umetni zobje!

Ne da bi se izruvale zobne korenine, se ustavljajo

amerikanski umetni zobje

posamezno ali celo zobovje, kakor se tudi

plombirajo zobje

vsak dan od 8. ure dopoldne do 6. ure zvečer v konc. zobotehničnem ateljeju

O. Seydl, Ljubljana.

Stritarjeva ulica št. 7.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš dobri, ljubljani soprog, oče, brat, svak in stric, gospod

IVAN STRUPI

posestnik na Rupí št. 10

danes, previden z zakramenti za umirajoče, po dolgi, mučni bolezni, v 63. letu starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega rajnkega se bo vršil v petek, 18. februarja ob 8. uri zjutraj iz hiše žalosti na domače pokopališče.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v farri cerkvi v Kranju in na Rupí. — Nepozabnega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

Rupa, dne 16. februarja 1916.

Marija Strupi roj. Ušlakar, žena; **Ivan in Anton Strupi**, sinova; **Marija Debeljak** roj. Strupi, **Franciška, Jerica, Marijanica, Ivanka in Anica**, hčere; **Franc Strupi**, brat; **Marijana, Marija in Neža Strupi**, sestre; **Janez Debeljak**, zet; **Janko in Jožko**, vnuka.

Kupujte razno manufakturno in galanterijsko blago vedno le pri

„Prvi gorenjski razpošiljalni“ Ivan Savnik, Kranj

ki prodaja dobro in trpežno blago po najnižjih cenah.